

„den øde Vej“, og Tæften var Ap. Bern. 8, 26—40.

Søndag er altid Højtidsdagen. Herrens Fødsel da ved deres Herrens Bord, og da nyder det denne Glæde at kunne lægge en stor Gave paa Herrens Alter til hans Riges Udbredelse. Pastor E. M. Nielsen holdt Skrifttalen og Pastor Naarup prædikede til Højmesse. Da da Sageville Menighed og saa skulde nyde godt af Mødet, var jeg sendt derud Aftenen i Forvejen, men var tilbage igen for at tage min Del af Mødet Søndag Eftermiddag i Boy Sippi. I Sareville fandt jeg en lyttende Skare. Herren velsigne min Broders Gerning blandt dem. Da Pastor Naarup forlod os Søndag Eftermiddag, talte jeg først Søndag Aften. Derefter sluttede Past. Nielsen med alvorfulde Ord. Sangforet glædede os med flerstemmig Sang ved hvert Møde. Menighedsberne paakommer ofte saa lidt det Arbejde vore Sangfor frivilligen paatager sig. En lille Opmuntring paa rette Tid og Sted vil paakommes meget af dem.

Over Middag og Søndag Aften havde vi Høstfestpispning i et Hus nær ved Kirken hos en Mrs. Christensen. Det gik forbi Indledning til Samtale, og Herren lærer os mere denne velsignede Kunst gennem privat Samtale at naa de enkelte Hjertes. Privat Samtale har stor Betydning.

Hjertet var rørt under Mødet, saa vi, og der blev ogsaa spurgt om Salighedsvejen. Men Herrens Fødsel havde ogsaa Grund til at prise Herren, da vi opmuntredes til et helligere Liv.

Vi sender Bemærke deroppe vor kærsligste Hilsener. Ogsaa vor Broder, Past. E. M. Nielsen, med Familie. Maatte Herren vinde Sjæle blandt vort Folk deroppe.

R. P. J. Nielsen.

Præstens „Lavnmøder“.

Præstens Nabo havde en Kals, som stod højt i Præstens Have.

Det er min „Lavnmøder“ jagde Præsten til nogle unge Menneker, idet de gik forbi Kalsen, „den arbejder baade Overdag og Søndag.“

Når man vidste af det, gik den Historie hele Menigheden rundt, at Præsten arbejdede den Søndagen med at lase Græs i sin Have.

Mrs. White havde sagt i Svag: Præsten arbejder med sin „Lavnmøder“ om Søndagen. Mr. og Mrs. White, der tog det for Alvor, havde protesteret og sagt: „Hortiel ikke saadan noget, det vil vi aldrig tro“. Men en eller anden „velvillig“ Sjæl løb med Historien, og der var nok, der vilde tro den. Kun Præsten fik ikke noget at vide om det, før han omfider mærkede paa Søndag, at der maatte være noget i Vejen. Hjertesfulde og Uvillie slog ham i Møde alle Vegne.

„Jeg kan ikke fortaale det.“ sagde Præsten til en af Diaconerne, da de en Søndag Aften fulgtes ad i Kirke, og Uvillien slog ham i Møde fra en Flok Menneker, som stod paa Vejen, og som han indbød til Guds-tjenesten.

Undskyld, Hr. Pastor, jeg tror, at deres „Græsmaffine“, er Skuld i det altsammen“, svarede Diaconen.

Præsten rystede paa Hovedet. „Jeg fortaale Dem ikke, hvad mener De?“

„Jo“, vedblev Diaconen, „Folk finder det underligt, at Præsten, der taler saa meget om at holde Søndagen hellig, selv bryder den ved at køre med „Græsmaffinen“ om Søndagen i sin Have.“

„Men jeg har aldrig haft nogen „Græsmaffine“, oplyste Præsten.

„Det tilkommer ikke mig at afgøre“, svarede Diaconen; „men John Linnus siger, at han har hørt den, og nogle af de unge skal have set den arbejde om Søndagen. En af dem saa nok, at Præsten arbejdede med den og var i bare Skjortearmer.“

„Na, nu fortaale jeg det!“ udbrød Præsten. Og saa Dage efter vidste man over hele Vejen, at Præ-

stens „Græsmaffine“ var den lille Kals, som græsede i Haven. Men da havde vel ogsaa Egnens Fader faaet udrettet, hvad han vilde, hindret Guds Rige og bedrøvet Guds Tjener.

Indsendt af Præstens Nabo.

Derjom du kunde tro.

Lille Annas Bøn.

Fra et Møde paa Nordheim fortæller følgende: En Prædikant havde holdt Møde og talt dyrebart om Tro (Matt. 17, 14), og havde citeret mange Bibelsteder derom. — Joh. 14, 13; Josva 10, 12; Jak. 5, 13; Ap. G. 3, Koh. 11, 40. — Han havde ogsaa iærkelig fremhævet, at de joge kunde helbredes ved Bøn og Tro.

Præsten, som var til Stede, følte sig bejnderlig og ikke læredes opbygget af Taler. Det forekom ham, at Prædikanten gik vel langt i sin Skildring af Troens ydre Virkninger i Form af Tegn og Undergøinger og kunde bringe mange svage Sjæle i Tvivl.

Under Afslutningen af en Salme efter Taleren hvilede lille Anna, Præstens Datter noget til sin Fader. Sun bad om at maatte gaa hjem i Forvejen, og Præsten gav hende Lov til dette. Jeg kommer nok til at blive lidt her endnu for at tale med Prædikanten, hvilede han, saa det bliver nok sent, førend jeg gaar, og saa er det maaste bedst, at du gaar foran. Hils nu Mor. Jeg kommer, saa snart jeg kan.

Prædikanten havde anmodet Præsten om at slutte Mødet, som var Skif. Præsten var en forholdsvis yngre Mand, som for sin og for Aftenen havde tiltraadt Embedet i denne Menighed. Der sagdes, at han skulde være overordentlig lærd og vistnok en meget begavet Taler og dertil kom, at han var en „Væjer-Præst“, som man sagde, det vil sige, at han holdt af de troende og altid stod deres Parti.

I sin Slutningstale mindede Præsten om tredie Bøn: „Ste din Villie!“ Denne Bøn har Jesus lært sine Disciple, sagde han, vi har lært af Jesus, hvorom og hvordan vi skal bede; vi skal sige: „Ste din Villie, ikke min“. Saaledes bad ogsaa Jesus selv i Gethsemane hin Nat: „Jkke som jeg vil, men som du vil“. Den fuldkomne Bøn er den at bede ind i Gud vor Frelseres Villie. Saaledes vil han, at hans Bøn skal tage imod alt det, han sender dem, Sygdom og Trængsler af enhver Art og Glæde. De skal bje sig under Vyrderne, som han lægger paa dem, med et villigt og taknemmeligt Sind og sige: „Ste din Villie!“

Lad os erindre, at Jesus klager over den Slagt, som begærer Tegn. Det største Tegn er, at Synderne jrefses, og at de frelses bevares igennem alle Tider og til sidst jreses hjem til Gud. Dette er Underens Aften; det Tegn skal vi begære, saa jaar vi ikke saa megen Brug for de Tegn som forbavner en fæuløjen Slagt. Maatte vor Gud hjælpe os i Naade hertil, og maatte han give os Lys til at se, at hvorledes han end lægger Vejen for os, hvad han end tilskaffer os, er hans Villie dog altid den bedste og hans Vej er dog altid fulde af Naade og Misfunderhed.

Mange blev dybt greben af Præstens korte Slutningstale. De vidste jo, at han, som stod der for dem og talte, var haardt prøvet, maaste som ingen anden i Forsamlingen, ved en kær Egteskæles sferaarige Sygdom, og dette gav hans Dø Tegn. Mødet var sluttet, og en for en gik man og rakte Haanden til Aftenen først til Præsten og saa til Prædikanten, som stod ved Udgangs døren og sang:

Se, Herren han er Israels Gud, Se, Troens Bøn af alt frier ud!

Præsten og en Mand ved Navn Elvefater stod i lidlig Samtale, medens Nordheim, Manden paa Gaarden gik omkring og bød en her og en der at blive tilbage og spise til Aften sammen med Prædikanten.

Præstens lille Datter Anna var imidlertid kommen hjem. Sun havde løbet næsten hele Vejen; hun jntes, hun maatte hurtigt frem, og nu

stod hun ved Moderens Side og pustede stærkt. Moderen kyssede hende, strøg hendes Haar og spurgte: „Mev Far tilbage?“

„Ja — jeg skulde ogsaa blevet tilbage, men saa bad jeg Far om Lov at gaa hjem. Na, Mor — du kan blive rast, naar — jeg har hørt det i Aften — du kan blive rast, hvis du vil — Jesus kan gøre dig rast i Venene, Mor!“

„Na ja, mit Barn, det kan han nok. Men han vil — —“

„Tror du da ikke, at Gud vil, Mor? Sun som er saa inderlig god. Skal vi ikke bede ham om det? Saa bliver du frisk i dine Ben og behøver ikke at sidde saadan.“

„Na, jeg har nok bedt ham om det mange Gange ogsaa, og i mange Aar. Jeg har bedt ham saa inderlig om det, for det var saa ondt for mig, ser du, at blive siddende saaledes. Vi havde kun været gift tre Aar, Far og jeg, den Gang. Og vi var saa inderlige. Men saa ad engang blev jeg saaledes, og nu har jeg siddet saadan i jv Aar — lange Aar, kan du tro, — tunge Aar. — Men Gud har alligevel været saa god imod mig hele Tiden, og jeg har det godt saa godt. Og nu tror baade Far og jeg, at maaste var det bedst for os. Thi Gud er altid god, ser du; hans Villie er altid den bedste.“

„Men vil du da ikke blive rast, Mor?“ Tænk, hvor hyggelig vi skulde saa det, om du blev rast. Na, kære Mor, vær nu saa snil at ville det? Saa kunde du gaa ud i Stalden og se min lille igrælede Kals, den er saa vakker kan du tro. Na Mor, kære søde Moder, vil du ikke det?“

Moderen borttrøede et Par Tærrer. Sun sølte nok i sit Jndre, at hun gerne vilde, men hun troede, at det var Synd at ville blive rast nu. Sun saa længe paa sin lille Datter, som stod og ventede paa Svar fra hende; men Moderen kunde ikke rigtig komme af Sted med noget Svar.

Saa sagde Anna igen: „Kære Mor, giv mig Lov at bede for dig da! Den snille Prædikant sagde, at Jesus vil gøre de jnge friske. Tænk dig, Mo'r! Være tro og bed, sagde han. Og saa løb jeg hjem saa hurtig, jeg kunde, for jeg blev saa glad; jeg tænkte, at du gerne vilde blive rast, Mor. Kan du da ikke give mig Lov til at bede! Tænk hvor hyggelig det vilde være, om du gik her paa Gulvet, naar Far kom hjem. Tænk, hvor glad han vilde blive, Mo'r! Søde Mor, giv mig Lov der-til da! Jeg skal ikke true, for det holder Jesus ikke af, men bede saa pænt, ser du. Giv mig nu Lov til det, Mo'r!“

„Na, bed du, mit Barn.“ svarede Moderen, „bed du!“ Sun vidste ikke andet at sære. Sun var aldeles bestremmet over den lille Tro. D, hvor det dog er sandt, tænkte hun, at vi maa blive som Børn.

Anna klæbde hurtigt ned ved Moderens Stol og bad: „Kære Jesus, den gode Prædikant sagde, at du vilde gøre Folk rast, naar vi bare tror, og beder dig om det. Mor har været jng saa længe, og hun har grædt mange Gange og Far har vist ogsaa grædt mange Gange. Og Mor — hun er jo saa snil, du ved, hvor god hun er. Du kan gerne gøre mig daarlig i Venene i Stedet, men kære søde Gud, jeg skal ikke holde paa at true dig, men vær saa god at gør Mor rast, rigtig frisk i begge Venene! Amen!“

Moderen sad stille en Stund og hørte paa sin Datter, medens Tærrerstrømme randt ned ad hendes Kinder. Saa med eet følte hun noget bejnderligt røre sig i hendes Ven, ligesom det rystede i alle Musklerne, hun skald over hele Legemet og blev næsten bange. Men straks, da Anna havde sagt Amen, traf hun begge sine Ven til sig, de havde været lagt op paa en Slags Fodskammel. Sun var helbredet. Sun raabte det ud: „Min Gud da! D Gud, kære Gud — men jeg er jo rast! Ville søde Anna, jeg er rast! Tænk, jeg er rast i begge Venene.“ Sun sprang op, hun gaar hen over Gulvet. Sun vender sig omkring. Sun græder, og hun ler. Saa lagde hun sig paa Knæ ved Sofaen.

Datteren var springet ud i Koffen og bad Koffepigen om at faa Raaben til Mor. Men hurtig, sagde

hun, hurtig! Vigen stod og saa paa Anna og smilede. Saa sprang Anna selv ud i Gangen, kreb op paa en Stol, tog Koffepigenes Naade ned og løb ind til Mor. Nu gaar vi ud og møder Far.

Paa Nordheim var Diskussionen bed, og Præsten var foraget over Prædikantens Tale og om mulig endnu mere over hans Sang. Han angreb ham heftigt. „Sag J tænkt noget over Færene ved den Forkyn-delse, som vi hørte i Aften? Verden har vistnok intet imod den Tale om Under, Spotterne vil deri finde nyt Stof til Spot over „Jesu Religion“, som de falder det. Ogsaa Fornægtere kræver, at Kristendommen ved Under skal godtgøres, at den er fra Gud. „Giv os et Under“, raaber de, „et saadant, at alle jer, maa tro. Og naar de da intet Under jer, vender de sig bort og spotter.“

Prædikanten kunde sin spare meget lidet hertil. Sun jntes nok, at Præsten havde Ret i dette, men paa den anden Side vidste han bestemt, at han havde Ret. Han forstod, at han ikke kunde modfjige den lærde og begavede Præst. Naar han ligefrem blev opfordret til at udtale sig, som han skadig med en Beretning om hans Svistrus underlige Selbredelse. Det var, ligesom dette helt havde optaget ham. Jeg gør blot som hin Mand i Evangeliet, jeg raaber ud, hvor store Ting Herren har gjort med mig, jagde han.

Præsten jgte gentagne Gange at faa dem til at fortaale, at Gud ikke alene taler til os i sit Ord, men ogsaa i sine Førelser med os, og vi gjorde vel, jagde han, om vi ogsaa der lyttede andægtig til, hvad han dermed siger os.

Der høstes Trin i Forskuen, og en Varnestemme sagde: „Na, den Dør der, Mor. Jeg hørte tydelig Far tale berinde. Bank paa Mor. Jeg er sikker paa, at det var Far. Na du, tænk hvor glad han bliver!“

Sun banfede paa. „Kom ind“, svarede Nordheim og ind kom Præstefruen og Anna. — Præsten sprang op. „Men — hvad betyder dette? Men Mor da!“

„Det er Herrens Bænk“, svarede Fruen saa roligt hun formaaede og kastede sig om sin Mand's Hals og græd. Præsten stod en Stund bleg og holdt sin Svstru om Livet. Endelig sagde han langsomt for sig selv: „Et — Herrens — Bænk.“

Alle havde kaltet sig paa Ane ved Siden af Prædikanten, som opsendte en brændende Tælføben.

Det blev sent, førend man gik fra hverandre den Aften. „Det ser ikke ud til, at du bliver os kvit i Aften, Nordheim.“ sagde Elvefater. „Jeg tænker, du maa ud med dine Feste og kære Præstefolkene hjem, saa faar vi henge paa, som vi kan. Og saaledes blev det. Præsten med Svstru og Datter fik Plads hos Nordheim i en stor Trille, medens Gæster og Prædikanten fulgte bagefter i en Kariol. De øvrige gik bagefter. „Du maa vist jngne lidt“ jagde Elvefater til Prædikanten, og denne stemte op. Det lød saa forunderligt og høstidligt denne Aften. Lille Anna som havde faaet Plads paa sin Faders Stof, sang med i Omkvaedet:

Se, Herren han er Israels Gud, Se Troens Bøn af alt frier ud.

Indsendt af Vedtemoder Hanjen, Ringsted, Na.)

Tri Rejse til Landsfjere.

Fra nu af til Værets Slutning vel vi foretrække Udlag for Fernbanebilletter begge Vejle hos vore Landsfjere, og give dem ualmindelig gode Betingelser. Ingen kan i Virkeligheden sælge billigere, naar man tager Rejstjen til Veligheden og Veniteten af vore Landomraader i Clark, Eau Claire, Chippewa, Pierce og Win County i Wisconsin, som er det bedste Land i Staten. De kan ikke begaa nogen Fejl eller gøre en daarlig Handel, hvis De køber Land af os. Raste Mar og senere vil Bræerne stige. De bør derfor vælge Dem en Farm nu blandt de bedste i ejer, og De vil have noget at stætte Dem til i Deres Alderdom. Vi vil hjælpe Dem med lette Vilkaar og andre Fordele.

Vi ønsker at høre fra Dem.

J. L. Gates Land Company, Milwaukee, Wis.

De største Landejere i Staten.

Godt Farmland i Wisconsin. beliggende i Clark, Eau Claire, Chippewa, Rusk, Pierce og Wood Counties. Bedste Land til lavste Priser. Lette Vilkaar. BRANCH-KONTORER: 142 LASALLE ST., CHICAGO, NEILSVILLE, LADYSMITH OG BLOOMER, WIS. Skriv til os under Adresse J. L. GATES LAND CO., MILWAUKEE, WIS.

25 JULEORT (engelske) 10c I FARVER — GULD og SØLV. Alle forskellige. Sædeles billigt. Almindelig Tilfredshed garanteres. 6 Pakker for 50 Cents. J. D. WENDALL, Dept. 40, Cor. Monroe and Clinton, Chicago.

Prøvesamling. For at give Søndagsskolelærere og andre interesserede Lejlighed til at se vore nye Julebøger, Kort o.s.v. gøres herved følgende liberale Tilbud: Vi vil sende alle de nedenstaaende Genstande til et samlet Beløb af \$2.75 portofrit som Prøver til hvilken som helst Adresse for \$2.00. Tilsammen... \$2.75. Skriv blot: „Send mig Prøvesamlingen til \$2.00“. Gør det saa tidligt som muligt for at give god Tid til at vælge og faa Bestilling indsendt. Partipriser opgives paa orlangende. DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Et Udvalg af vore Bøger, o. s. v. Guds Bibel, Bælfbind... \$1.35. Guds Bibel, Læderbind, med Guldsmit... 2.00. Lommebibel, Chagrin, med Guldsmit... 1.00. Lommebibel, Indiapapir, Dørfaldsbind... 2.50. Ny Testamente, Mellemstil, rødt Snit... .25. Ny Testamente, nyt Format (langt og smalt)... .60. Sangeren med Noder, fint Læderbind og Guldsmit... 2.00. Sangeren uden Noder, fint Læderbind... .60. Israels Sange, 1. og 2. Del i et Bind... .85. Viesfeldts Melodier til den ny Salmebog... 2.40. Afsensfeldt-Sansens ill. Kirkehistorie... 6.50. Vilh. Beck's Grindringer... 1.00. Nadjens Husandagtsbog... 1.50. Bibelordbog af A. G., — ny Udg. — i blødt Bind... 1.65. Harald Jensen: Stormend... .50. Nuthers reformatoriske Skrifter, Omflag... 85c, indb... .20. Mennefs Hjerter Spejl... .25. Sels Fortællinger for Børn... .25. Fortællinger for Søndagskolen... 1.00. Gennem Skærene... 1.00. Lys paa Vejen, korte Træk for Søndagskolen... 1.00. Mathiesens 100 Fortællinger... .50. Tæddys Knop... .25. Ved kiftende Belysning, ill. Gavebog... .40. Varnemil, ill. Gavebog for mindre Børn... .25. Kommer til mig, Bibelske Billeder med Tekst... .10. 12 Brevfort med danske Skriftprog, asjt... .25. 12 Do. med engelske Skriftprog, asjt... .25. 12 Brevfort med Samfundets Skoler og Forlagshus... .25. 12 forskjellige Brevfort som Prøvedudvalg... .25. DAN. LUTH. PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebr.

Dampskibsbilletter med Cunard Liniens store hurtige Skibe sælges af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, BLAIR, NEBR.

Dana College. Vintertermin begynder 28. Nov. BLAIR, NEB.